

עפ"ת 44535/05/14 - וכטר תום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 44535-05-14 וכטר תום נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 1640-01-14
302445838

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
וכטר תום
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד יולי אזולאי

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המערער נוכח

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום, על-פיו, ביום 28.09.13 בסמוך לשעה 04:00 בעיר תל-אביב ברח' הרכבת, נהג כשהוא שיכור.

השכרות נקבעה על סמך סירובו לשתף פעולה עם דרישת השוטרים שיעבור בדיקת ינשוף.

המערער, כשאין לו ייצוג משפטי, כפר במיוחס לו. בית משפט קמא שמע ראיות ובסופו של יום, בהכרעת דין מפורטת המבוססת בעיקר על קביעות עובדה וממצאי מהימנות חד-משמעיים, הרשיע את המערער בדין.

בית משפט קמא הרשיע את המערער בדין תוך שהוא דוחה את טענתו שלא סירב לדרישת השוטרים לשתף פעולה עם בדיקת הינשוף, אלא שעשה ככל שיכל כדי לנשוף למכשיר הינשוף, אבל בשל מחלת האסתמה ממנה הוא סובל, נפח הנשיפות שנתן בכל מקרה הגיע לכמות של 0.3 ליטר אוויר בכל נשיפה כזו מעבר לכך.

כן בסיפא להכרעת הדין קבע בית משפט קמא, כי לבד מנושא הסירוב לשתף פעולה עם בדיקת הינשוף יש להביא

לחובת המערער גם את העובדה שלא הביא לעדות את רופא המשפחה המטפל בו ומכירו היטב, חרף שתי דחיות שניתנו במיוחד לשם כך. בנוסף, מצא בית משפט קמא לזקוף לחובתו ריח אלכוהול קל שנמצא על-ידי בדיקה סובייקטיבית של השוטרים, העובדה שלא נשא עמו משאף וכן את בדיקת הנשיפון תוך שבית משפט קמא מתייחס לעניין זה ברע"פ 319/14 **שמעון נ' מדינת ישראל**.

בערעור טוען המערער בעיקר כנגד הרשעתו. המערער עומד על כך שהוא חולה אסתמה וזו הסיבה שלא יכול היה לתת נשיפות בכמות הנדרשת.

עיון בחומר הראיות מלמד שמלכתחילה ומיד כשעוכב על-ידי השוטרות אמר להן המערער שהוא חולה אסתמה. המערער גם הביא עדי הגנה, נוסף לעדותו שלו, על כך שהוא חולה, את אביו וחברו. ברשותו של המערער היו מסמכים רפואיים המצביעים על כך שהוא חולה אסתמה, אבל בית משפט, בצדק, מאחר והתביעה לא הסכימה להגשתם ללא חקירת הרופא, התנגדה לתוכנם, וכאמור, בית משפט קמא ביסס את הכרעת דינו בעיקרה על כך שהמערער לא הצליח להוכיח את טענתו למרות שניתנה לו ההזדמנות שהסירוב לא סירוב היה אלא כישלון ביכולת ליתן דגימת אוויר.

כאמור, אמרתי שהכרעת דינו של בית משפט קמא מפורטת ומבוססת על קביעות עובדה וממצאי מהימנות שאין הצדקה להתערב בהן. יתרה מכך, בית משפט קמא יצא מעורו כדי לסייע למערער הלא מיוצג להביא ראיות כדי להוכיח את טענותיו.

למרות זאת ויחד עם זאת, וכדי למנוע עיוות דין, ולאחר שהמערער, שעתה מיוצג, הצהיר שבכוונתו להעיד רופא מטעמו כדי להוכיח את טענתו, אבטל את הכרעת הדין בתיק, אחזיר את התיק לבית משפט קמא, כמובן לאותו מותב, על מנת שהמערער ינסה להוכיח את טענתו שכישלון הנשיפה נבע ממחלתו.

הערעור מתקבל. הכרעת הדין וגזר הדין בטלים בשלב זה. הנני מטיל על המערער הוצאות בסך של 1,000 ₪ שישולמו תוך 30 יום. הנני מבהיר שבמידה והמערער באופן דחוף ומיידי לא ידאג לזימון רופא או מומחה אחר לעניין מחלתו, יהיה רשאי בית משפט להחזיר את הכרעת הדין שנתן ואת גזר הדין על כנם.

**ניתן והודע היום, י"ב תמוז התשע"ד,
10/07/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף
שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד